

Čís. 1765.

V tom, že likvidující výrobní a hospodářské společenstvo rozděluje likvidační přebytky, nelze spatřovati nebezpečí ve smyslu § 379, odstavec druhý ex. ř.

(Rozh. ze dne 6. července 1922, R I 784/22.)

Žádost za povolení prozatimního opatření k zajištění peněžité pohledávky odůvodňoval navrhovatel tím, že odpůrce (konsumní družstvo) rozděluje likvidační přebytky. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud jej zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předpokladem pro povolení prozatimního opatření jest dle § 379 odstavec druhý ex. ř., že dlužník se chová takovým způsobem, že jest pravděpodobno, že dobytí pohledávky věřitelovy bude zmařeno, ne alespoň značně ztíženo, že jde tedy o úmyslné chování dlužníka, směřující k ohrožení věřitele. Toto chování pohledávky věřitelovy musí býti osvědčeno již v návrhu samém. Navrhovatel uvedl sice ve svém návrhu, že povinný konsumní spolek započne dne 22. května 1922 s rozdělením likvidačních přebytků, takže jest obava, že se na uznanou pohledávku věřitelky nedostane. Než v tomto rozdělení nelze shledati chování, úmyslně ohrožující pohledávku navrhovatelky. Jeť nesporno, že konsumní spolek je společenstvem dle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., že likvidaci jest dle tohoto zákona provésti a že nutno dle § 48 čís. 1 cit. zák. především věřitele společenstva dle splatnosti jejich pohledávek uspokojiti a potřebné sumy k úhradě ještě nesplatných pohledávek zadržeti a teprve přebytků ku splacení podílů společenstevních použiti. Nebyla tedy navrhující firma tímto vyhlášeným rozdělením nikterak ohrožena a že by vydobytí jejich pohledávky jiné nebezpečí hrozilo, ani netvrdila.

Čís. 1766.

Zařídil-li kavárník (podnikatel baru) zvláštní šatnu pro svrčky návštěvníků svého podniku, ručí za šatstvo, tam hosty uložené, byť bylo tam uloženo číšníkem a v době, kdy šatna byla bez dohledu.

(Rozh. ze dne 6. července 1922, Rv II 150/22.)

Při vstupu žalobce do baru žalovaného byl mu jedním ze zaměstnanců odebrán zimník a pověšen v šatně, kdež se ztratil. Žalobě o vrácení zimníku nebo zaplacení jeho ceny bylo vyhověno soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Správným jest náhled dovolání, že kavárník ručí pouze za věci, které mu v uschování byly odevzdány, a nikoli za věci, které hosté sami věši

na věšáky v kavárně. Jinak však tomu jest, zařídí-li kavárník v kavárně šatnu pro šatstvo hostu, kterou dá obsluhovati zvláštní garderobierkou, jako tomu bylo v tomto případě, a trpí, by číšníci hostům šatstvo odbírali a do šatny ukládali. Zařízením šatny projevil majitel baru vůli, přijímatí v uschování věci, které do šatny budou uloženy návštěvníky baru. Tím, že hosté, ať již osobně, ať prostřednictvím číšníka jako zřízence majitele baru a tedy jeho obchodního pomocníka skutečně v šatně oděv uložili, došlo k uzavření platné smlouvy schovací mezi hostem a majitelem baru ve smyslu § 957 obč. zák. Nerozhodno jest, že garderobierka v ten den více v šatně přítomnou nebyla, neboť není pochybnosti, že muže smlouva schovací býti uzavřena i v nepřítomnosti schovatele nebo zástupce, když schovatel předem platně projevil vůli, že věc, jež u něho bude uložena, v uschování přejímá a věc ona pak na místě jím určeném skutečně se uloží. Nepřítomnost garderobierky by padala na váhu jen tehdy, kdyby žalovaný byl vyhláškou nebo číšníky hosty upozornil, že garderobierku propustil a šatnu zrušil a číšníkům byl zakázal, pokud se týče uzavření šatny znemožnil, aby tam šatstvo hostů ukládali. To se však nestalo, naopak číšníci o nedávném propuštění garderobierky se nezmínili, vyhláška nevyvěšena a naopak číšníci s vědomím majitele baru v šatně na dále šatstvo hostů ukládali a i zinník žalobcův číšník tam takto uložil. Majitel baru převzal tím na se povinnost schovatele a ručí dle § 964 obč. zák. za škodu hosti způsobencu tím, že zanedbal náležitou péči o šatstvo v šatně. Žalovaný byl povinen na šatstvo v šatně buď sám, neb osobou k tomu určenou dohlížeti a nebylo věci hostí, aby zkontrolovali, zda a která osoba je v šatně dohledem pověřena, když se jim žádné výstrahy, ani upozornění nedostalo. Za nepořádek, záležející v tom, že číšníci hostům ukládali šatstvo do šatny, i když byla bez dohledu, jest žalovaný jako schovatel dle § 964 obč. zák. zodpověden.

Čís. 1767.

Rozhodovati o tom, zda starosta nynější nebo bývalý jest povinen složití účty, jest povolán úřad samosprávný. Zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 sb. z. a n. jest užití co do předpisů rázu formálního i na spory dosud neukončené, třebas byly zahájeny před tím, nežli zákon nabyl působnosti.

(Rozh. ze dne 11. července 1922, R I 1413/21.)

Žalovaný byl starostou žalující obce až do roku 1919. Žalobě o složení účtů z obecního hospodářství procesní soud první stolice rozsudkem ze dne 1. března 1921 vyhověl. Odvolací soud usnesením ze dne 17. září 1921 zrušil napadený rozsudek a nařídil prvnímu soudu, by vyčkaje pravomoci ve věci dále jednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí nižších soudů pro zmatečnost a odmítl žalobu.

D ů v o d y:

Spor o složení obecních účtů není dosud skončen, naopak má v důsledků zrušovacího usnesení odvolacího soudu přijetí do stadia ústního